

ved noget som helst Actstykke, ligesom jeg ikke finder den i fjerneste Maade berørt i den ham overgaaede Dom; men denne Omstændighed forekommer mig at være af sær Vigtighed med Hensyn til Bedømmelsen af Mandens Andragende, og jeg vil derfor tillade mig at henlede den høitærede Krigsministers Opmærksomhed derpaa. Jeg skal dog udhøve, at der her ikke er Tale om at tilstaae ham nogen Pension, thi dertil kan han ikke være berettiget, men der kan kun være Tale om en Forhøielse af den Godtgørelse, som Krigsministeriet har tilstaaet ham med et Beløb af 100 Rd.; han formener at have Krav paa 250 Rd.; altsaa vil den hele Forskiel være 150 Rd. Udvalget har som sagt gjort opmærksom paa, at Manden ikke har noget Retskrav, men at kun Billigheds-Hensyn tale for ham i hans uheldige Stilling.

Krigsministeren: Krigsministeriet vil i denne Sag i ethvert Tilfælde ikke kunne foretage mere, end at sende Andragendet til Finanzministeriet.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fikred man til Afstemning, hvorved:

- 1) Udvalgets Indstilling med Hensyn til Punkterne under 12 og 13:
at Thinget anbefaler disse Andragender til Krigsministeriet.
vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.
- 2) Sammes Indstilling med Hensyn til Punkterne under 14 og 15:
at Thinget anbefaler disse Andragender til Krigsministeriet.
vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.
- 3) Sammes Indstilling med Hensyn til Punktet under Nr. 16:
at Thinget anbefaler dette Andragende til Krigsministeriet.
vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.
- 4) Sammes Indstilling med Hensyn til Punktet under Nr. 17:
at dette Andragende henvises til Krigsministeriet.
vedtoges eenstemmigt med 70 Stemmer.

Derefter fattes de øvrige Indstillinger under Forhandling.

Hertil var stillet følgende Forslag af Marineministeren:

ad Nr. 21. Henvisningen til Marineministeriet bortfalder.

Ordføreren: Jeg skal først tillade mig at bemærke, at de under Nr. 22 og 23 ansførte Andragender ere henvisste til Marineministeriet, fordi der var Oplysninger, som ikke forelaae Udvalget, nemlig i det ene Tilfælde, hvorvidt der virkelig var Pensionsret tilstede, og i det andet Tilfælde, hvorvidt der virkelig var Trang. Dersom Udvalget havde faaet disse to Puncter oplyste, vilde det vistnok have fundet sig foranlediget til at „anbefale“ disse Andragender.

Hvad angaaer det under Nr. 21 ansførte Andragende, vil det vistnok være i flere af de ærede Medlemmers Erindring, at det for længere Tid tilbage har været for i Folkethinget, og da henvises til Ministeriet paa lignende Maade, som det nu er bragt i Forslag af Udvalget. Jeg antager som sagt, at endeel af de ærede Medlemmer ville kjende Sagen, ligesom jeg heller ikke nærer Tvivl om, at den ærede Marineminister er nøie bekendt med, hvad der tidligere er passeret her i Sagen; men der er derimod adskillige Medlemmer i Thinget, som formodentlig ikke forhen have fulgt disse Forhandlinger, og jeg skal derfor i størst mulig Korthed fremsætte det Væsentligste i denne Sag. I Aaret 1685 blev der givet Bevilling til Cieren af Korsholm at opføre to Bårder ved Indløbet af Klimfjorden, og derfor have 2 Sk. pr. Commercelast af hvert indgaaende Skib. Denne Rettighed har staaet ved Magt indtil Aaret 1812; da blev det indberettet, at disse Sømærker ikke længere vare tilstrækkelige, og der blev i den Anledning foresat taget nogen Forandring dermed; men det vilde jo dengang have været det Rigtigste, ligesom at paalægge vedkommende Cier af den Cien- dom, til hvilken disse Sømærkers Bedligeholdelse var knyttet, at stille dem saaledes hen, at de gjorde Nytte. Denne Vej fulgte man imidlertid ikke; man berøvede derimod Cieren